

Debbie Best Jeugd Waterpolo Toernooi met vrnl Marloes Best, Mark en Jesper Smit

FOTO ERIK RIETMAN

REPORTAGE Bij haar zwemclub in Krommenie wordt ze nooit meer vergeten

De Ham eert Debbie Best met een mini-polotoernooi

„Deb was een echt 'polodier' en trots lid van De Ham. Ze had dit prachtig gevonden.” Afgelopen juli overleed Debbie Best. Zondag eerde zwemclub De Ham haar met het '1^e Debbie Best Jeugd Waterpolo Toernooi' in een overvol zwembad De Crommenije.

Marcel Tabbers

Krommenie ■ Het was een toepas-
selijk en mooi eerbetoon aan haar,
vonden haar man Mark Smit, zoon
Jesper en tweelingzus Marloes.

Na het oplaten van een eenhoorn-
ballon door Jesper gaat het 'los' op
de drie speelvelden. Twee daarvan
zijn in het grote bad en de andere in
het instructiebadje. In totaal spelen
26 teams maar liefst 58 wedstrijden
in de vier uur die het toernooi duurt.
Het moment maakt Smit zichtbaar
trots. „Het is zo'n leuke groep van
veertig vrijwilligers die dit hebben
geregeld. De naam van 'Deb' wordt
op deze manier levend gehouden.
Het moet een leuke middag worden
voor de jeugd. Zo te zien gaat dat
lukken, want dit straalt een en al lol
en plezier uit.”

Maar waarom juist voor de jeugd?
„Het is de leeftijdsgroep waar Deb-
bie al haar tijd en energie in stak. En
kijk, je ziet op alle shirts een unicorn
en Pegasus staan. De dingen waar ze
geek op was”, legt Smit uit.

Glimlach

Op dat moment komt Marloes,
Debbies tweelingzus, net aanlopen.
En ook op haar gezicht zie je een
grote glimlach. „We namen het train-
en van die kleintjes ooit van Mari-
on van 't Veer over. Ik denk ongeveer
zeven jaar geleden. De spontaniteit
en gekkigheid straalt ervan af bij ze.
'Juf m'n cap is los'. Dat soort opmer-
kingen maken het alleen maar super
om ermee door te gaan. Helaas zon-
der Debbie, maar je ziet dat iedereen
wil helpen. Ook onze broer Remko,
zijn vrouw Floor en hun kinderen

Jesper Smit als scheidsrechter langs de badrand

FOTO ERIK RIETMAN

Emma en Ruben zijn erbij. Dat is
heel fijn.”

Er is nog iets dat Marloes trots
maakt op haar club. „Het was geen
grote opgave voor dit toernooi vrij-
willigers te krijgen.”

Een van die vrijwilligers is Johan

„
Ze zou
megatrots zijn.
Net als m'n
vader en ik

de Boer. Normaal is hij topscheids-
rechter in de landelijke competitie.
Nu staat hij in Krommenie aan de
badrand. „Ik word binnenkort va-
der van een dochter. Er zijn hier heel
veel andere spelers van De Ham die
ook jonge kinderen hebben. Door
voor deze leeftijd dit soort toernooi-
en te organiseren maak je ze en-
thousiast voor de sport. En het hoort
ook echt bij De Ham. We zijn een
echte familievereniging, dat kan je
wel zien.”

Keeper

En De Boer heeft gelijk. Rondom het
zwembad is de tribune vol. Alsof het
eerste mannen- of vrouwenteam,

die uitkomen op het hoogste ni-
veau, speelt. Zoals oud-internatio-
nal Iefke van Belkum – goud op de
Olympische Spelen van Beijing – van
ZVL uit Leiden. „Ik was hier gisteren
ook inderdaad als coach van de da-
mes. Nu speelt mijn dochter Luna
mee. Als club organiseren we ook
zo'n toernooi voor de mini's.”

Luna zelf komt vrolijk het water
uit. Ze weet precies waarom ze wa-
terpolo leuk vindt: „Het zwemmen
met de bal. Maar ik ben ook graag
keeper. Bij de mini's doen we alles”,
laat de topspeelster in spe weten.

Voor Jesper is het een drukke dag
als scheidsrechter. Ook hij is een
'kind van de club'. „Toen ik negen
weken oud was, had ik al een water-
polocap op m'n hoofd. Ik begon bij
het babyzwemmen in de Watering
en speel nu waterpolo in de jeugd en
volg ik de regiotrainingen bij Ivar
van den Dobbelssteen”, zegt de 12-ja-
rige speler, die zegt dat hij een hard
schot heeft. „Dat heb ik van m'n
moeder geërfd. Net als het goede
verdedigen.”

En hoe had ze het toernooi gevon-
den, denk je? „Ze zou megatrots
zijn. Net als m'n vader en ik.”